

Kęstutis Kasparavičius

APIE DAIKTUS

Trumpos istorijos

UDK 821.172-93
Ka533

Kęstučio Kasparavičiaus sudarytas rinkinys
iš knygų „Kvailos istorijos“ ir „Trumpos istorijos“

ISBN 978-609-441-138-0

© Tekstas ir iliustracijos, Kęstutis Kasparavičius, 2013
© Leidykla „Niekio rimto“, 2013

Kęstutis Kasparavičius

APIE DAIKTUS

Trumpos istorijos

Iliustracijos autoriaus

Vilnius
2013

TURINYS

PRATARMĖ ——— 7

TRYS KNYGOS ——— 8

ARBATOS KLUBAS ——— 10

BATAI ——— 12

GINČAS ——— 14

TUALETINĖ ISTORIJA ——— 16

ANT VIRYKLĖS ——— 18

AŠOTIS ——— 20

PARKERIS ——— 22

STALAS	24
ŽIDINYS	26
ČIAUPAS	28
DANTŲ ŠEPETUKAS	30
PAGALVĖ	32
LENKTINIS PEILIUKAS	34
BAISI ISTORIJA	36
TELEVIZORIUS	38
KĖDŽIŲ LENKTYNĖS	40
PLAUKŲ KIRPIMO MAŠINĖLĖ	42
VEIDRODIS	44
DŽIOVINTUVAS	46
ŠVIESTUVAS	48
PROŽEKTORIUS	50
SIENINIS LAIKRODIS	52
ŽVAKĖ	54

PRATARMĖ

Dažniausiai knygoje rašoma apie žmones. Žmonės ten labai daug kalba, ginčijasi, o kartais gindami savo nuomonę net susistumdo. Tačiau perskaičius tokią knygą taip ir nepaaiškėja, ko jie ginčijosi ir stumdėsi. Gana dažnai išmintingai, įžvalgiai ir įmantriai svarstoma apie žmonių susvetimėjimą, sudaiktėjimą ir kitokius keistus dalykus.

Ši knyga ne tiek apie žmonių sudaiktėjimą, kiek apie daiktų sužmogėjimą. Be to, ji nėra įmantri. Joje viskas ima aiškėti iš karto, vos tik pradėjus skaityti, o baigiant pasidaro visiškai aišku, kas yra kas. Kartais net paaiškėja, kas dėl visko kaltas.

Kažkada labai seniai, kai buvau jaunas ir ūmus, dažnai pykdavausi su daiktais. Kartą, kai man nesisekė piešti, labai užsirūstinau ant pieštuko. O kai piešiant jis net išdrįso nulūžti, – aš visai įtūžau. Nusprendęs, kad dėl nepavykusio piešinio kalčiausias yra pieštukas, čiupau jį, sulaužiau į gabalėlius ir išmečiau į šiukšlių dėžę. Šiukšlių dėžė žvelgė į mane su neslepiamu priekaištu, ir jos žvilgsnyje aš pamačiau užuojautą vargšeliui pieštukui. Man pasidarė labai nejauku ir gėda dėl tokio savo elgesio.

Prabėgo daug metų. Dabar aš taip blogai nebesielgiu.

Ši knyga – tai lyg kuklus visų tų mielų daiktų, kurie mane supa ir kuriuos aš kažkada esu nuskriaudęs ar įžeidęs, atsiprašymas. Taip pat knygoje rašoma apie mūsų namus, kuriuos aš labai myliu. Tuose namuose, sėdint prie mano tyliojo darbo stalo ir padedant snaudžiančiam po juo mūsų šuniui, ši knyga ir buvo sukurta.

Jūsų Kęstutis Kasparavičius

TRYS KNYGOS

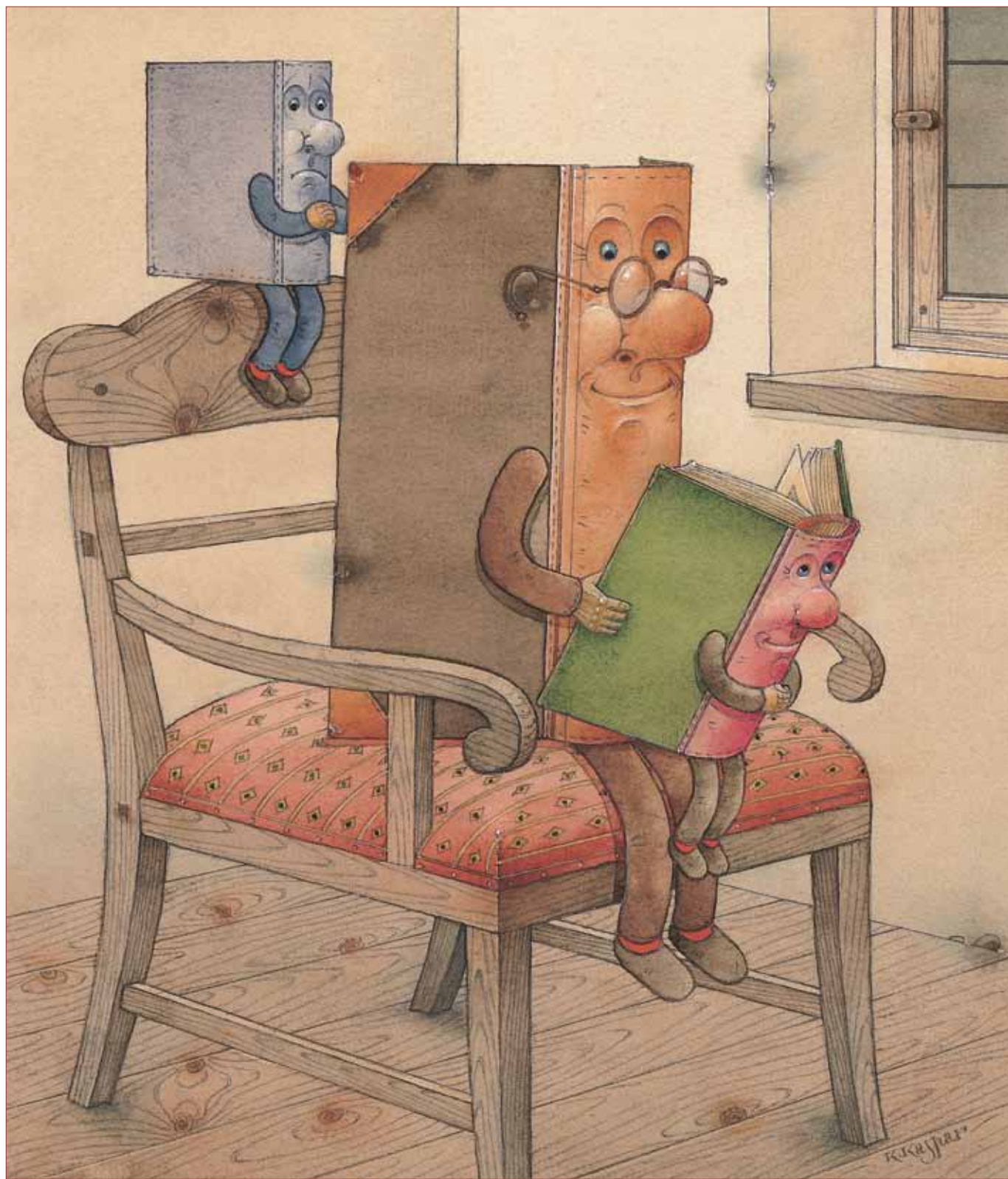
Vienoje lentynoje gyveno trys knygos. Pati didžiausia ir storiausia buvo labai protinga. Kitos dvi knygos buvo mažos. Viena iš jų – linksma, o kita – liūdna.

Didžioji knyga labai mėgdavo paskaitinėti linksmąją knygutę. Ji pasisodindavo tą mažylę sau ant kelių ir skaitydama tyliai kikendavo.

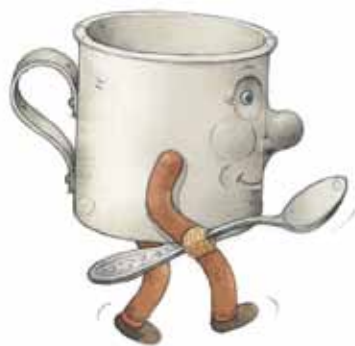
Liūdnoji knyga irgi neleisdavo laiko veltui. Ji tuo metu studijuodavo didžiąją knygą. Liūdnoji knyga laikėsi nuomonės, kad neverta gaišti laiko juokams, ir skaitė tik išminties ir rimties kupinus puslapius. Tačiau dėl to pati darėsi vis liūdnesnė.

– Tu tapai per daug liūdna, – kartą pasakė protingoji knyga, – tokios tavęs niekas neskaitys.

Paskui paėmė ir išpurtė iš mažosios vargšelės visas painias ir nereikalingas mintis. Ir toji vėl tapo paprasta liūdna knyga.

ARBATOS KLUBAS

Kartą arbatinukas pakvietė savo draugus puodelius išgerti arbatos. Kompanija susirinko gana marga.

Pirmas atėjo mėlynais ornamentais išdabintas puodelis. Jis net atsi-nešė lėkštutę po savimi pasikišti, kad būtų patogiau sėdėti.

Paskui, linksmi skambindami šaukšteliais, atskubėjo du pusryčių puodeliai. Vienas buvo žalias, o kitas – geltonas.

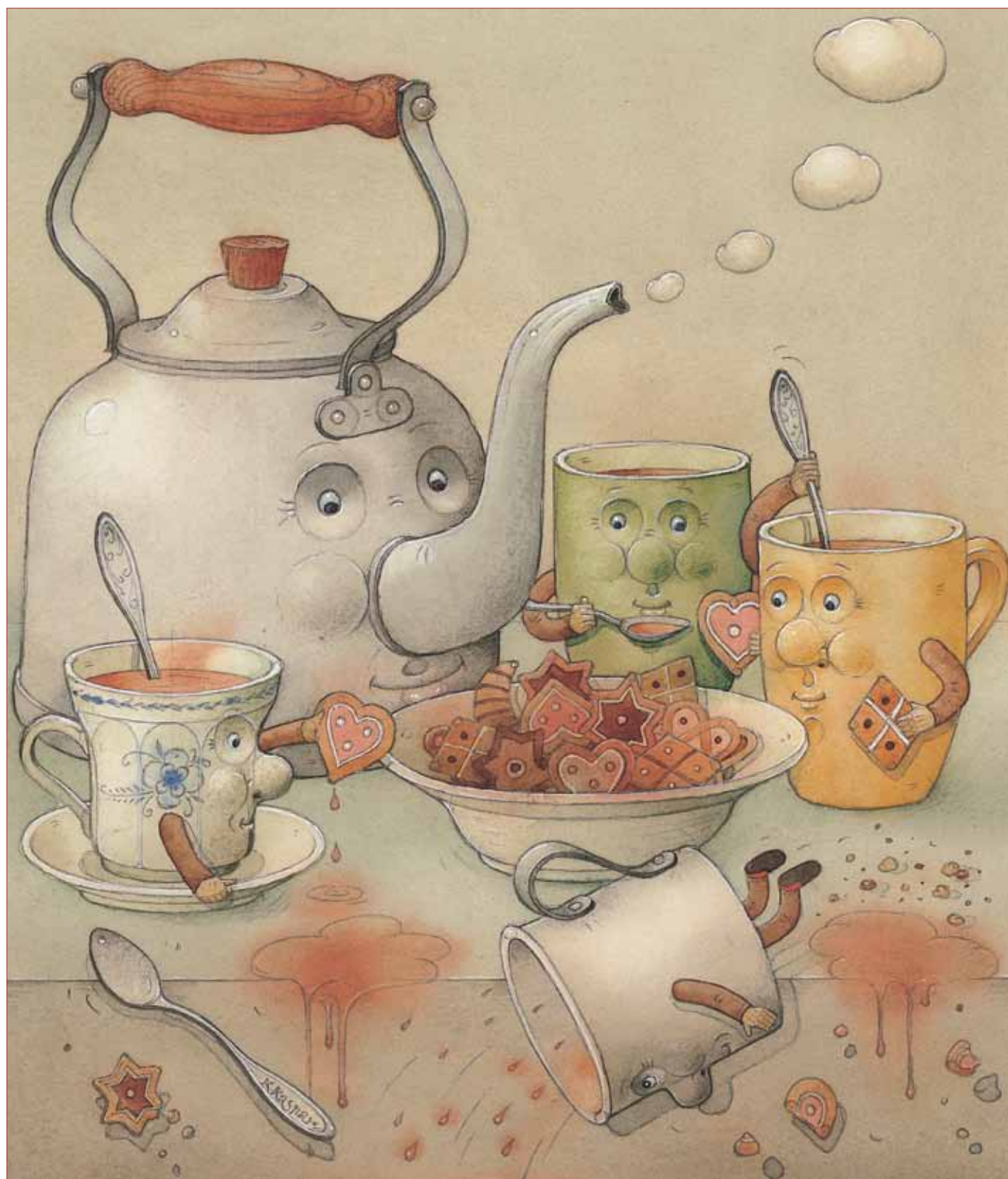
Paskutinis atkaukšėjo paprastas metalinis puodelis. Jis visada vėluo-davo, nes buvo prastai išauklėtas.

Arbatinukas visiems įpylė arbatos ir pasiūlė vaišintis sausainiais iš dubenėlio.

Viskas vyko sklandžiai. Tik metalinis puodelis garsiai šliurpė, čepsėjo, abiem rankom čiupo sausainius, grūdosi juos į burną ir tiek aplink save pritrupino, kad pasidarė net nemalonu žiūrėti. Paskui dar bandė pasi-lenkęs sulaižyti trupinius, bet išpylė arbatą, paslydo ir su trenksmu nu-bildėjo nuo stalo ant grindų. Laimė, kad metaliniai puodeliai nedūžta.

– Ir visada jis šitaip! – piktinosi kultūringieji puodeliai.

– Ir niekada nesudūžta! – pritarė jiems arbatinukas.

BATAI

Buvo du batai. Abu visiškai vienodi, tik vienas kairysis, o kitas dešinysis.

Naktį jie miegodavo kaip ir žmonės. Rytą nusižiovaudavo, pasiražydavo, pamankštindavo savo raištelius ir laukdavo, kol juos apsiaus.

Prieškambaryje kiūtojo ir šlepetės. Šlepetėms niekad neteko išeiti iš namų, todėl jos buvo visiškai kvailos. Dienų dienas jos nieko kito neveikdavo, tik šaipydavosi iš tų, kurie sunkiai dirba.

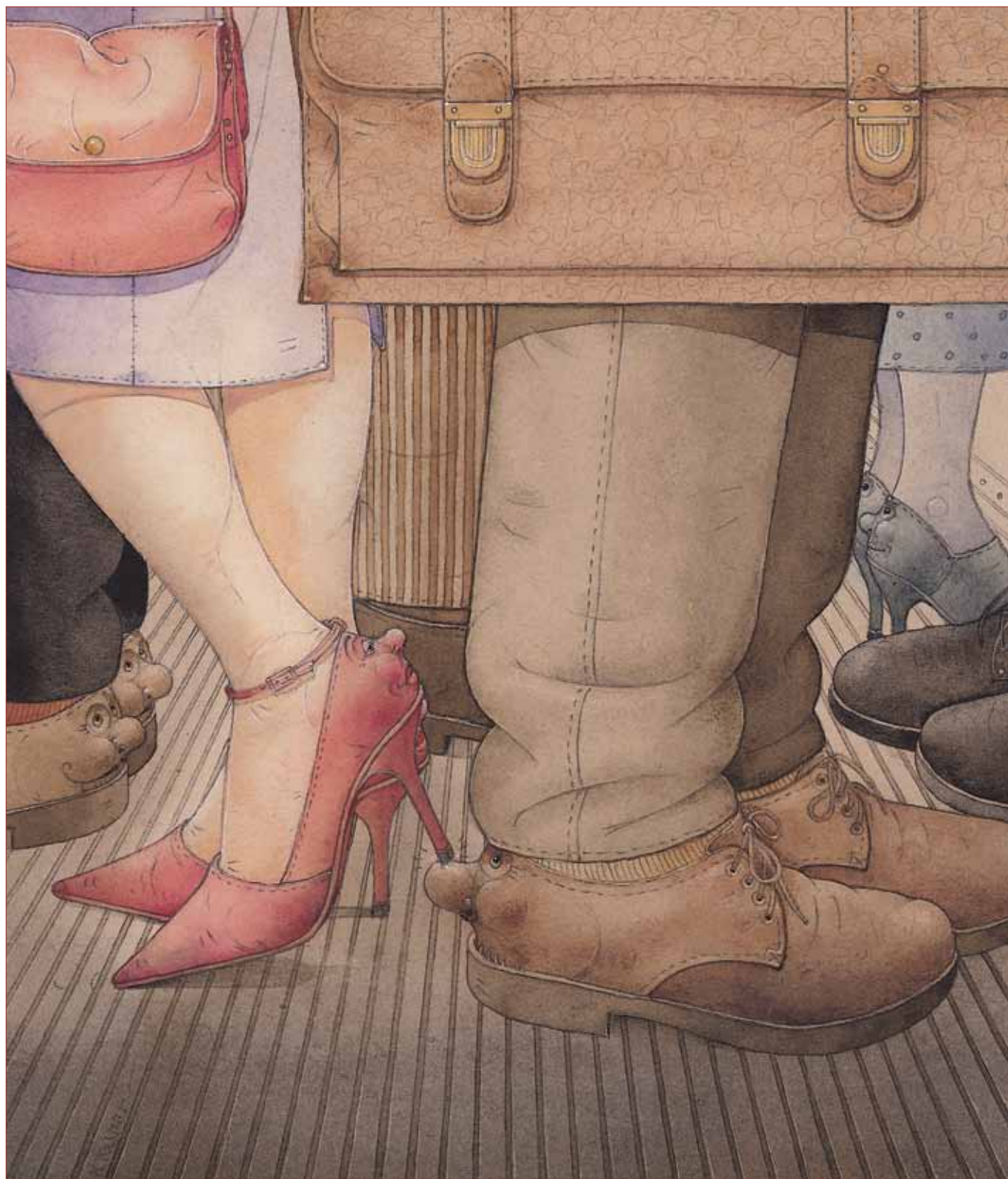
Kiekvieną rytą batų laukdavo ta pati kelionė. Trumpa, bet labai įdomi kelionė gatve ir visai neįdomi – tramvajumi. Tramvajuje visad būdavo baisi grūstis ir batams ant galvų vis bandydavo užlipti kokie nors neišauklėti, įžūlūs smailiakulniai bateliai.

Paskui tęsdavosi ilgos ir nuobodžios valandos ant šeimininko kojų po kompiuterio stalu. Šeimininkas tai vadino darbu. Kai tas darbas baigdavosi, batai tuo pačiu keliu grįždavo namo – pavargę ir purvini.

Atėjo ruduo, oras pasidarė lietingas. Batai dažnai sušlapdavo ir pagaliau nuo drėgmės visai suplyšo. Todėl nenustebo, kai vieną dieną šalia jų atsirado naujų gražių blizgančių batų pora.

Senieji batai buvo nunešti į palėpę užtarnauto poilsio.

Tik šlepetės kiūtojo ten pat kaip ir anksčiau. Bet jos ir liko tokios pat kvailos kaip ir anksčiau.

GINČAS

Susiginčijo peilis, šakutė ir šaukštas, kuris iš jų yra svarbesnis.

– Be manęs neatsipjautum nė mažiausio gabalėlio, – karštai aiškino peilis.

– O su kuo tu tą gabalėlį pasmeigtum? – piktinosi šakutė.

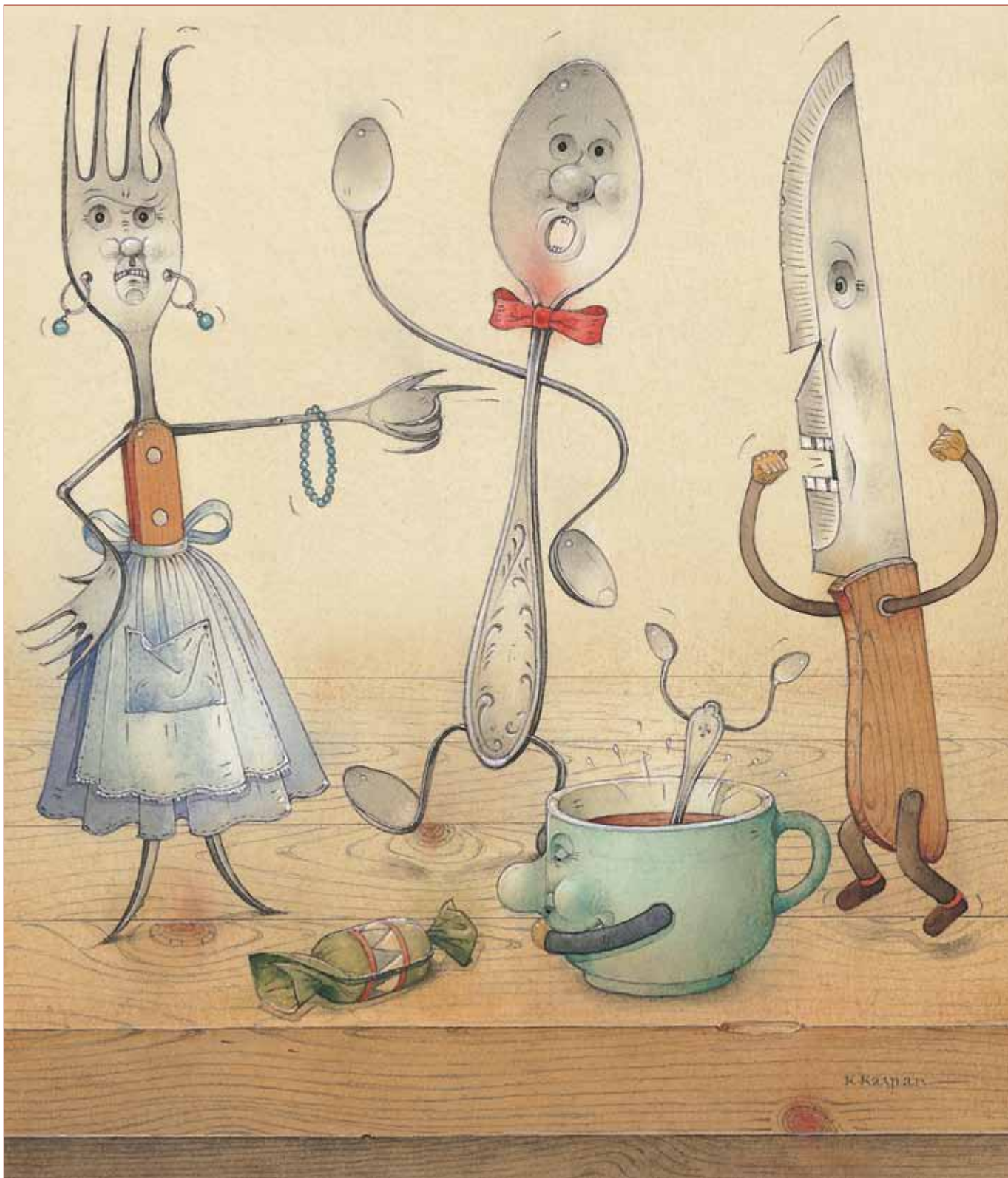
– Įdomu, kaip tu atrodytum, jeigu kas su tavim bandytų valgyti sriubą? – šaipėsi šaukštas.

Ginčas vis aštrėjo ir pagaliau kilo toks triukšmas, kad net ramiai suant puodelio krašto sėdėjęs šaukštelis stačia galva pliumptelėjo į kavą.

Nuo triukšmo pabudo ir saldainis, kuris saldžiai miegojo, susivyniojęs į šiltą popieriuką.

– Nutilkit, pagyrūnai! – sucypė saldainis plonu saldžiu balseliu. – Mane vaikai labiausiai mėgsta, mieliausiai valgo, ir nei peilis, nei šakutė, nei šaukštas čia niekuo dėti!

Tada vėl susivyniojo į spalvotą popieriuką. Kad gražiau atrodytų...

„Apie daiktus. Trumpos istorijos“ – dailininko Kęstučio Kasparavičiaus rašyta ir iliustruota trumpų istorijų rinktinė, skirta tiek vaikams, tiek jų tėveliams. Nuotaikingi pasakojimai, surinkti iš autoriaus knygų „Kvailos istorijos“ ir „Trumpos istorijos“, padės prisiminti paprastus, bet jaukius dalykus.

Kitos leidykloje „Nieko rimto“ išleistos Kęstučio Kasparavičiaus knygos:

Povandeninė istorija

Sapnų katytė

Mažoji žiema

Baltasis Dramblys: Tolimų kraštų istorijos

Kiškis Morkus Didysis

Sodininkas Florencijus

Dingęs paveikslas

Braškių diena

Trumpos istorijos

Kvailos istorijos

Redaktorė **Danutė Ulčinskaitė**

Maketavo **Lina Eitmantytė-Valužienė**

Tiražas 2500 egz.

Išleido leidykla „Nieko rimto“

Dūmų g. 3A, LT-11119 Vilnius

www.niekorimto.lt

Spausdino UAB BALTO print

Utenos g. 41A, LT-08217 Vilnius

Namuose knibždėte knibžda daiktų, ir kiekvieno jų gyvenimas – atskira istorija. Tik pažiūrėkite: puodelis pykstasi su lėkštute (bet visada susitaiko), tualetą valdo karalius Klozetas Pirmasis, valgomojo kėdės lenktyniauja aplink stalą, batai ir šlepetės varžosi dėl šeimininko dėmesio! O kiek dar visko vyksta mums to net nežinant?..

„Apie daiktus. Trumpos istorijos“ – tai rinktinė, kurioje sudėti šauniausios pasakojimai apie daiktus iš Kęstučio Kasparavičiaus knygų „Kvailos istorijos“ ir „Trumpos istorijos“. Mažuosius skaitytojus ir jų tėvelius sužavėjusios istorijos ir toliau stebins originaliomis iliustracijomis bei subtiliu humoru – įsitikinkite patys!

Gyvenimas po vandeniu ir žuvelių nuotyčiai –
Kęstučio Kasparavičiaus paveikslėlių knygoje
„Povandeninė istorija“.

www.niekorimto.lt

El. knygynėlyje – geresnės kainos!

